Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

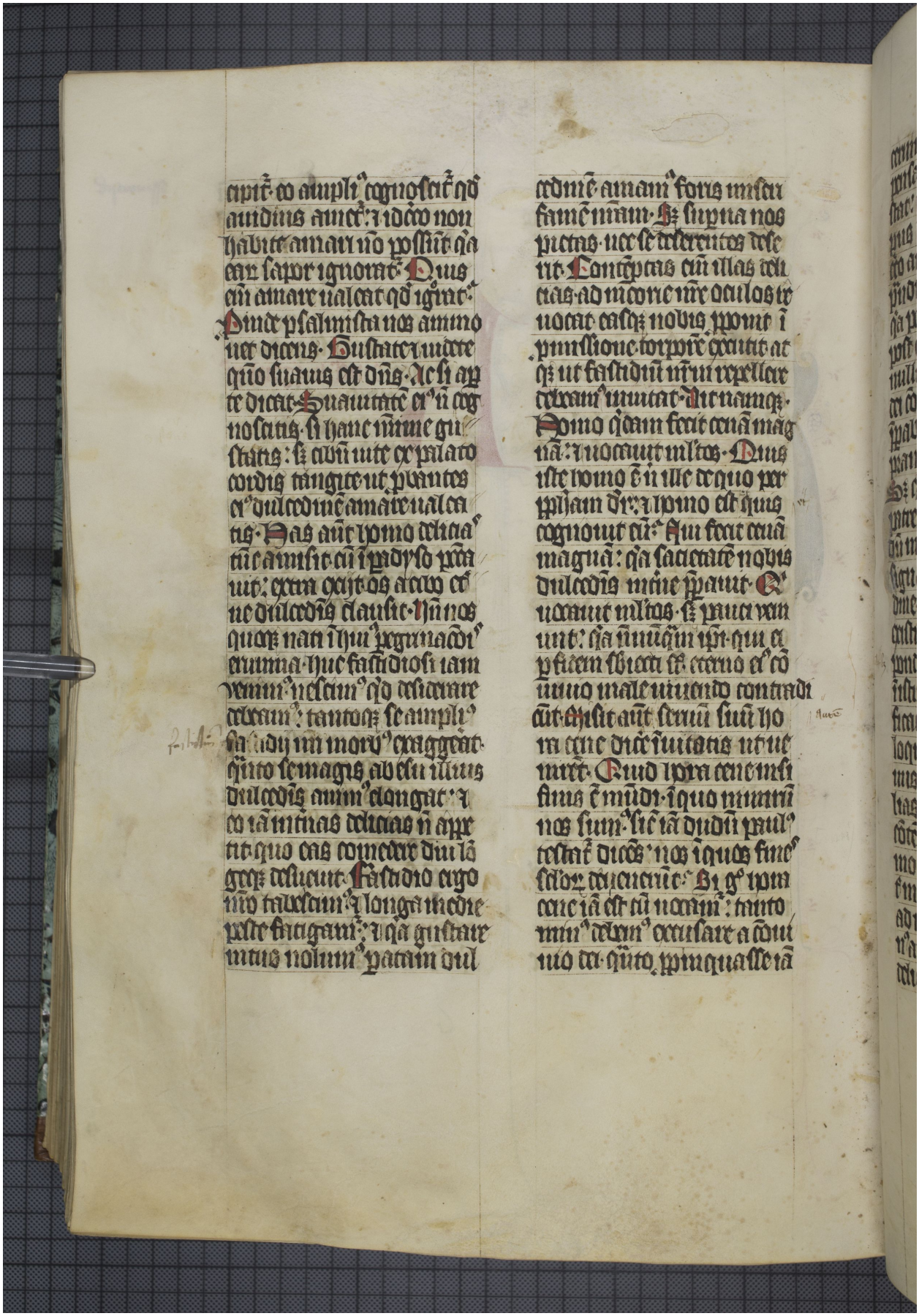

capit. eo amplius cognoscit quod
amidius amet: et ideo non
habite amari non possit quia
eius sapor ignoratur. Quis
enim amare valeat quod ignorat.
Unde psalmista nos admo
net dicens. Gustate et videte
quia suavis est dominus. Ac si ap
te dicat. Suavitatem eius in cog
nosatis. si hanc nunc gu
statis: si eum vite et palato
cordis tangite ut pavantes
eius dulcedine amare valea
tis. Has autem homo delicias
sic amisit cum in paradiso peca
vit: quem quasi os aliquo ei
ne dulcedis clausit. Nam nos
quoque nati in hac peregrinacio
ne summa. hic fastidiosi tam
venenum nectamus quod desiderare
deberemus: tantoque se amplius
[illegible] in morbo aggravat
quanto se magis ab eius illius
dulcedis amore elongat: et
eo ita intimas delicias non appe
tit quo eas comedere diu la
grave deliquerit. Fastidio ego
nunc taceam: et longe medice
valde fugam: et qua gustare
mihi nolunt patrium dul

cedinem amant foris in ster
ramen minum. Et supra nos
pectus. nec se delectantes dele
vit. Contempsit enim illas delic
tias ad medicine mere oculos re
vocat. easque nobis ponit in
pnitentione corporis quarit at
que ut fastidium in nobis repellat
deliram amantat. Ut namque
homo quam fecit cenam magna
na: et vocavit multos. Dum
iste homo de ille de quo per
ypsam dicit: et ipsum est quis
cognovit eum. Ita fecit cenam
magnam: qua sacietate nobis
dulcedis manet pavant. Qui
vocavit multos. et pauca vo
vit: qua minuam ipse qui ex
plicem sibi et eterno et con
uno male vivendo contradi
cit. Ipse autem servum suum ho
minem cene dicit invitatus ut ve
niret. Quod ipsa cene insi
nuat de mundi iquo minimi
nos sum. sicut ita dicit paul
testat dicens. nos in quos fine
sæculorum devenerunt. Et quia ipsum
cene ita est illi vocatum: tanto
minus deum accusare a con
uno dei. quoque propinquasse ita